contenciosi ⁊ ꝗ confiteant qñ sunt ḋnq̃ vel sex annoꝝ ⁊ ꝗ cõicent qñ sint. xij. an. debent parentes ducere eos ad ecclesiã vt audiãt missam ⁊c. Jõ dicit scriptura Patres nolite ad iracundiaꝫ supplicare filios vr̃os. sed educate illos ĩ disciplina ⁊ correctione dñi ad Eph. sexto. Culpa ē ortolani si arbores sunt tortuose quia parue poterant virigi Ita vos pentes estis ortulani. plantetis arbores bonas in viridario xpi scꝫ ecclesie Quo erga seruos ⁊ captiuos qꝫ debẽt eos inducere vt baptizent. vel vt cõfiteant. ꝗ audiãt missã dare opportunitatẽ audiendi missam ⁊ cõicandi tũc talis domus ē benedicta. facere oppositũ p̃dicti est maximũ pctm̃. Ecce q̃d dicit scriptura. Si quis suoꝝ ⁊ maxie domesticorum curã nõ habet ⁊ est infideli deterior prima ad Thimo. v. In hoc enĩ cõsistit pax domesticalis. scꝫ ꝗ vir habeat erga vxorem ⁊c. Epyloga breuit̃ talis domus habet pacẽ ⁊ dei benedictionẽ. Jõ dicit scriptura. O israel id est vir videns deum si in vijs dei ambulasses scꝫ in his q̃ diri habitasses vtiq̃ in pace sup terram Baruch iij. Dico tercio ⁊c id est vl'is p̃ma pax est p̃sonalis. scd̃a domesticalis tercia est vl'is qñ vna cõitas. villa seu ciuitas viuit in pace tunc est pax vl'is. Et ista pax est. p̃mo in corde. scd̃o ĩ ore. tercio in ope. In corde qñ nõ hñt inuidiã rancores nec malas voluntates adinuicem ⁊c plus enĩ est cõpatiendũ illis qui hñt officiũ seu regimẽ q̃ꝫ inuidendũ. q̃a hñt reddere rõnẽ de tantis sibi cõmissis sicut naui pclitanti cõpatit̃ ⁊ nõ inuidetur. Ita qui habent regimẽ populi sunt in mari fluctuanti in pericolo submergendi in inferno. intm̃ ꝗ nullus prudens anlxiare deberet ad regimẽ. filij dei ē qui p̃t euadere. Jõ cõpatiendus est potius q̃ꝫ inuidendũ Secũdo ista pax debet esse in ore loquẽdo ⁊ adinuicẽ salutãdo quia sicut p̃ fumũ fumeralis cognoscit̃ ignis domj. ita p̃ salutationes ignis pacis ⁊ dilectionis in corde existentis. q̃a cor nõ p̃t videri a nobis. Nullus dicat si loquat̃ mihi. loquar eis ⁊c. Dicatur quõ virgo maria p̃mo loquebat̃ crucifixoribꝫ filij sui. Tercio consistit in opere sint q̃stiones ⁊ litigia. aliqui sunt qui in paradiso inuenirent questiones ⁊c. Jõ apl'is. Jam q̃dẽ oratio delictũ est in vobis ꝗ iudicia habetis inter vos q̃re non magis iniuriã accipietis. q̃re non magis g̃ fraudẽ patimini sed vos iniuriã facitis ⁊ fraudatis p̃ma ad Corin. vi. ꝓpter ꝗ xp̃s p̃cipit si fieri p̃t ꝗ ex vobis est cũ oĩbus hoĩbꝫ pacẽ habete ad Ro. xij.

Feria secunda Sermo

Gratia spiritj sancti effusa est.

Verbũ istũ habet̃ textualiter in actibꝫ apl'oꝝ ca. x. officiat̃ in epl'a hodierna. Sermo noster ē de gratijs quas dat spũsanctus p̃sonis in quibus habitat. Ista materia est consequẽs ad materiã hesternã. hri enĩ fuit sermo de spũ sancto ⁊ de aduentu eiusdẽ et hodie est de eij effectu. Spero in dño iesu xpo ꝗ erit materia magne edificatõnis ⁊ cõsolatõis. Sed vt sit deo acceptabilis ⁊ gratiosa. nobis aũt meritoria ⁊ pficua. Salutet̃ virgo maria ⁊c. Pro breui introductione materie p̃dicãde. ⁊ declaracõne verbi, ꝓpositi. Scẽdũ ꝗ licet spũs scũs simul cũ pre ⁊ filio sit vnj deij. vnj dñs. vnj creator simplex. indiuisibilis. impermutabilis tũ effectj ⁊ gratie ab eo ꝓcedentes sunt diuerse. qꝫ omnes potẽtias aĩe implet diuersimode Declaret̃ p̃ similitudinẽ arboris vnicũ truncũ siue stipem hñtis sed post multiplicat̃ p̃ ramos ad fructificãdũ. ita spũs scũs vna p̃sona trinitatis. nõ est nisi vna

Universitäts- und Landesbibliothek Düsseldorf

radix in anima. Sed post effectū eius multiplicantur in aīa. quia vnū ramū mittit ad intellectū. quē implet scia. alium ad memoriā quā implet timore dei aliū ad voluntatē. quē implet amore ⁊ caritate vt habundet ⁊ fructificet. iuxta dictū xpi Ego posui vos vt eatis ⁊ fructū afferatis et fructus vester maneat Johānis. xv.

Nota ego posui vos in viridario ecclesie. patet ergo q̄ vnus ⁊ idē spūs multiplicat in effectibus. De hoc auctoritas apostoli Diuisiones gratiarū sunt. Idē autē spūs diuidens singulis put vult. p̄ma ad Cor. xij. patet ergo thema. cuī dicit gratia scī gratū faciens. effusa est. i. dispersa diuisa ⁊ distincta. Ista effusio diuisio seu distinctio gratiarū spūalium q̄ inseparabiliter sunt cū grā gratū faciente de q̄bus volo nunc p̄dicare. sunt ī certo ⁊ determinato numero scī septeno. Iuxta ꝓphetiā ysaie requiescet sup eū scī viri iustum spūs domini. spūs sapie ⁊ intellectus. spūs consilij ⁊ fortitudinis. spūs scie ⁊ pietatis ⁊ replebit eū spūs dñi. Ysaie. xi. patet ergo q̄ sunt septē gratie quas spūssanctus dat p̄sone in qua habitat ⁊ quelibet earū facit animā deo gratā.

Prima est sapia diuinalis
Secda intelligencia spūalis
Tercia consilij rōnalis
Quarta fortitudo internalis
Quinta scientia moralis
Sexta pietas cordialis
Septima timor filialis

De omnibus istis dt thema. Gracia spūs sancti effusa est. Prima grā quā dat spūssanctus ad faciendū creaturā in hoc mundo gratiosā ⁊ alio gloriosam est sapiēcia diuinalis. Magna questio fuit antiquitus inter doctores ⁊ maxime philosophos. q̄ nunq̄ potuerunt scire nec veraciter quid est sapia diuina. Doctores theologie dederunt diffinicōnes de sapia diuina. Sed p̄ omnibus placet mihi illa de textu biblie que dt. Sapia doctrine secundum nomen eius est. ⁊ nō in multis est manifesta. Ecclesiastici. vi. Sapia secundū nomē eius ⁊ ethymologiā. i. sapida scia dr. s. qui persona in scia quaī habet de deo inuenit saporē deuocionis. talis dr habere sapiaī. Quādo vero tota scia stat speculatiue in intellectu ⁊ in aīa non sentit saporem nec deuocionē talis habet scienciā ⁊ non sapientiā. Verbi grā. Multi magistri vel baccalarij ⁊ doctores habent scientiā de potencia dei. est infinita q̄ in creatione mundi. quē de nihilo creauit. Nullus enī magister operis nec artifex nec argentarius nec alij possunt aliq̄d operari nisi p̄supposita materia. Sed deus de nihilo operatur. est oīa in tanta pulchritudine ⁊ ꝓporcione vt videres ⁊ quādo tu cogitas ista. si non sentis dulcorē deuocōnis in aīa tunc habes scētiam. s̄ non sapientiā. Sed quādo homo cogitat hodie sunt septē milia āni vel q̄si q̄ nihil erat nisi deus ⁊ ipse de nihilo cuncta ista creauit. ⁊ anima delectat dulcoratur q̄ tunc habet sapientiā. i. sapidā scietiam secundum nomē eius est ⁊ cetera. Item multi sciunt dei prudentiā ⁊ gubernacionem de regimine mundi q̄ prudet oībus creaturis. Idē de motu stellarū incessabili. Si cū deuocōne ista cogitant habetis sapientiā alias scientiā. Idē de scientia quā habemus de misericordia dei quā nobis ostendit in redēpcione quia cū haberet infinitos modos redimendi nos ⁊ saluādi humiliorem voluit accipere ⁊ humanitatē similiter de muliere vrgine nascēdo in maxima paupertate viuendo vt nos dulciter inclinaret ad humilitatē. castitatem ⁊ paupertatem voluit pati ⁊ suspendi ne alijs sibi credēs ⁊ obediēs pateret ⁊ suspenderet in furca iferni. Sic q̄ tu cogitas vel legis ista si sentis saporē deuocionis habes sapiam alias scientiam. Ecce quare dr sapia doctrine secundum nomen eius ⁊c. Sed dolendū est cū sequit di. ⁊ non

in multis est manifesta. Multi sunt qui
p̄dicant disputāt legunt ꝫ sine sapore de
uocionis exterius solū sonat in ore Qui
bus autē agnita est ꝑmanet vsq̄ ad con
spectū dei. Auctoritas. Siue lingue ces
sabunt siue scientia destruet̄. p̄ma ad cho
rinth. xiij. philosophi autē habuerunt sci
entiā ꝫ non habuerūt sapientiā vt dictū
est. quia cū loquerēt̄ de p̄ma causa ⁊ pri
mo p̄ncipio ⁊ de p̄mo motore non habe
bant ad ipsum deuocionē. nec sibi refere
bant grās. de quib⁹ dicit apostolus cum
cognouissent deū. nō sicut deū glorifica
uerūt aut grās egerunt. ꝫ euanuerūt ī co
gitacionibus suis obscuratū est insipiens
cor eoꝝ dicentes enim se esse sapientes
stulti facti sunt. Ad roma. p̄mo. Se
cunda grā spūssancti est intelligēcia spi
ritualis. Intelligencia ꝑm ethimologiā
noīs idē est quod int⁹legencia scz percep
tio bonoꝝ spiritualiū in rebus sensibilib⁹
quasi in libris apertis. verbi grā In honori
bus tēporalib⁹ hui⁹ mundi legere ⁊ perci
pere honores spūales ⁊ eternos. cogitan
do si honores hui⁹ mundi tantū delectāt.
quātomagis delectari debēt honores pa
radisi. vbi minimus est maior q̄ꝫ sit papa
vel imperator in hoc mundo qualis ho
nor ē esse ī societate angeloꝝ ⁊ sanctoꝝ
apl'oꝝ ꝓphetaꝝ. Cogitate q̄lis honor fit
regi nouiter intranti per ciuitatē ⁊c̄. lege
hic. qualis honor fit aīe deuote quādo in
trat in ciuitatē paradisi. Ecce quid est in
telligencia spūalis. Itē diuicie hui⁹ mun
di multū delectant quādo q̄s habet mul
tos redditus ⁊ magnos vel multas pecu
nias in cista letus est cū tamē sit quoddā
onus periculosum tamē nullus dn̄s ha
bet quicq̄d vult. Lege hic diuicias para
disi. vbi quilibet habet quicq̄d vult. dicūt
doctores q̄ q̄libet sanct⁹ est omnipotens
respectu sue voluntat̄ quia quicq̄d volūt
possunt. deus est simplicit̄ omnipotens
Itē in delectacionib⁹ hui⁹ mundi scz co

medendi bibēdi audiēdi tangendi ⁊ hmōi
Legatis hic delectaciones mūdi. Legat̄
hic delectaciones spūales paradisi. verbi
gracia qn̄ delectamini in gustu comeden
do vel bibendo Legatis hic delectaciones
spūales circa gustū. determinacio est san
cti thome doctoris in quarto sentenciarū
q̄ post iudiciū omnes sensus corporales
actuabunt̄ siue in agro suo laus enī voca
lis erit in celo. Audit⁹ audiendo angelo
rum cant⁹ si in hoc mundo tantū delecta
tur auditus quāto magis tunc. Dicatur
miraculū de religioso q̄ audiendo cantuꝫ
angeli in forma voluer̄ in orto stetit. ccc
annis ⁊c̄. Itē quādo visus delectatur hic
videndo pulchra. Cogita de paradiso.
Ibi enī videbunt regē regū ⁊ dominū do
minanciū xp̄m imperatorē ⁊ reginā an
geloꝝ ⁊ sanctos ⁊c̄. O qualis pulchritu
do. Auctoritas. Tunc videbis ⁊ afflues
mirabiliter ⁊ dilatabit̄ cor tuū Ysaie. lx.
Itē odorat⁹ si crocus ⁊c̄. tantū delectat
Cogita qualis delectacio erit senciendo
odorē corporis xp̄i. virginis ⁊ sanctoꝝ.
Nam corpus gloriosuꝫ redolet ⁊c̄. Itē
beati resūptis corporib⁹ habebunt gustū.
quia tunc os nō erit vacuū nec plenū ae
re ꝫ erit plenū de liq̄re p̄ciocissimo incor
ruptibili ⁊ sapido. hic lege qn̄ poter̄ De
omnib⁹ hijs auctoritas. Intellectū tibi
dabo ⁊ instruā te in via hac qua gradie
ris firmabo sup̄ te oculos meos. Nolite
fieri sicut equus ⁊ mulus quibus non est
intellect⁹ inquit psalmista. Nota intelle
ctum tibi dabo vt scz in hijs sensibilib⁹
scias legere spūalia non sic de bestijs. q̄z
delectant̄ in sensib⁹. tamē non habent in
telligenciā. Ideo dicit sicut equus ⁊ mu
lus quib⁹ nō est intellect⁹ tales sunt per
sone bestiales. de quib⁹ d̄t apostol⁹ Ani
malis homo non ꝑcipit ea que sunt spūs
dei. Stulticia enī est illi ⁊ non potest in
telligere quia spiritualiter exanimat̄ spi
ritualis autem iudicat omnia. p̄ima ad

3a

Chorinth. ij. Tercia est consilium rõnalis. Consiliũ sumit̃ hic ꝓ conclusione consilij quãdo in consilio vn⁹ dicit hoc ⁊ ali⁹ aliter qñ domin⁹ cui datur consiliũ de omnib⁹ elegit qd̃ meli⁹ est. illud dicit̃ consiliũ qd̃ est donũ spũssancti. Ita consilium spũssancti est inter multa bona scire eligere meliora ⁊ inter duo mala. scire minus malũ eligere hoc est a dono spiritussancti quod vocat̃ consiliũ. Regula ẽ philosophi ꝙ de duob⁹ bonis melius est eligendũ ⁊ de duob⁹ malis maius vitandum est. Verbi grã. bonũ est in hoc mũdo habere bonum honores dignitates diuicias officia ⁊c̃. Itẽ bonum ẽ in alio mũdo habere bonũ esse in paradiso ⁊c̃. Mõ cõparando qd̃ est melius bonũ hoc vel illud. Dico ꝙ bonũ hui⁹ mundi modicuz valet respectu boni alterius. quia honores officia dignitates ⁊c̃. hui⁹ mundi modicum durant ⁊ nõ sunt nisi vmbra. bonum autẽ alterius mundi est infinite duracionis. Ideo consiliũ spũssancti est scire eligere maius bonũ ne isto bono perdamus illud ne accidat nobis vt semel multis dñis accidit in quadaz ciuitate in qua dominabant̃ solum per annũ. ⁊ post mittebantur in exilium. ipsi vero vt stulti quãdo erant in dominio cogitabant dicẽdo exquo tam modicum durat dominiũ meũ. ꝓ certo volo delectari. ⁊ transacto anno exulabant̃ ⁊ moriebant̃ fame Fuit vnus prudens q̃ in anno dominij sui voluit abstinerra multis ⁊ quicq̃d poterat habere mittebat secrete ad insulã in qua post debuit exulari vt ibi de illis viueret. vbi cũ alij morerent̃ fame sibi fuit optime ꝓuisum Ita est de honorib⁹ ⁊ diuicijs ⁊ dominijs hui⁹ mundi ꝙ nõ durant nisi per annũ. immo talis credit viuere per annum q̃ cras sepelier̃. vita autẽ ⁊ honores alterius mundi eternaliter durant ⁊ sine fine. Cogita ergo stulticiã de illo q̃ dicit modo ꝓcerto ego volo delectari ⁊c̃. Et post ibitis in exiliuz cum diuite epulone. Ideo recipiam⁹ consiliũ spũssancti abstineamus hic ⁊ restringamus nos ⁊ mittamus in alio mundo quicq̃d poterim⁹ per elemosinas pñias ⁊ alia bona opera. De consilio dicit scp̃tura. Fili sine consilio nihil facias ⁊ post factũ non penitebis Ecclesiastici. xxxij. O quot reges p̃lati ⁊ domini penitent modo in inferno. Sed non est modo remediũ. Ideo d̃t. Fili sine cõsilio ⁊c̃. Itẽ de duob⁹ malis consiliũ est scire vitare maius. Verbi grã si aliquis criminosus esset condẽpnatus a rege vt induatur tunica ferrea ignita vel tunica stupea nunq̃d esset stultus si dimissa tunica stupea vellet induere tunicã ferreã ignitã Istã disiunctiuã ꝓponit nobis deus quia omnes sum⁹ criminosi ⁊ peccatores vt recipiamus tunicam de stupa q̃ est penitencia leuis q̃ fit in hoc mundo. vel tunicam ferreã ignitã. scz penam ⁊ dãpnacionem eternã. Auctoritas. Dico ꝙ nisi penitenciam egeritis oẽs similiter peribitis Luce xiij. Ecce hic vtualiter dicta disiunctiua de illis autẽ q̃ neglecta tunica stupea scz penitencia. dicit scp̃tura gens absq̃z consilio ⁊ sine prudẽtia vtinã saperẽt ⁊ intelligerent ac nouissima ꝓuident Deutronomij. xxxij. Quarta est fortitudo internalis scz de anima nam grã spũssancti que d̃r fortitudo nõ in corpore consistit ꝫ in anima. quia de fortitudine corporali non est gloriandũ quia bestie excedunt nos Verbi grã de istis q̃ sciunt saltare ⁊c̃. ceruus vel cãtus vincet vos. Et vos luctatores vrsus vincet vos. de cursoribus vnus lep⁹ vincet vos. de velocitate vnicornis vincet vos. Tales fortitudines corporales nõ sunt donũ spũssancti. Sz fortitudo q̃ est donũ spũssancti est spiritualis in anima. scire resistere ⁊ tenere se fortiter contra dyaboli tẽptaciones. contra mundi occasiones. ⁊ contra carnis inclinaciones. Verbi grã venit temptacio di

4a

Talibus poss.

cens quare tu nõ ibis vt talis ⁊c̃. Resiste
re nec curare qd̃ dicunt gẽtes quia verba
non sunt nisi ventus. debilis est turris q̃ a
vento ruit. Idẽ de mulieribꝫ quãdo tẽp
tãtur dicendo ego portaui tantũ de dote
⁊ adhuc nõ fecisti mihi vestes. talis q̃ nõ
portauit tantũ habuit vestes ⁊c̃. Itẽ con
tra occasiones mundi fortes esse debem⁹
eas vitando. Itẽ contra carnis tẽptacio
nes fortitudo est resistere. Cogita o mi
ser, ꝓpter delectaciones bestiales perdã de
lectaciones paradisi. Absit Gregorius
Breuis est voluptas fornicacionis ꝫ ꝑ
petua pena fornicacõnis. Ista fortitudo
est donũ spũssancti de isto se appreciauit.
Dauid. ⁊ nõ de corporali licet esset for
tissimus quia adhuc puer custos ouium
interfecit vrsum leonẽ ⁊ goliã. tamẽ nõ
appreciauit se de ista fortitudine corpora
li. ꝫ de spũali dicendo fortitudinẽ meaꝫ
ad te custodiã. quia deus susceptor me⁹
es. psalmo. Sed de nobis iam verificat̃
illud. Et erit fortitudo vestra vt fauilla
stupe ⁊ opus vestꝝ quasi scintilla ⁊ succẽ
dentur vtrũqꝫ simul ⁊ nõ erit q̃ extinguat
Ysaie ꝑmo Nota hic moralit̃ de mul
tis q̃ audiunt aliquẽ bonũ sermonẽ ⁊ re
cipiunt bonũ, ꝓpositũ bene viuendi ⁊ post
statim dimittunt. tales non sunt fortes.
Verbi grã de vsurario q̃ ꝓponit satisface
re ⁊ quãdo videt florenũ dimittit. Ecce
fauilla sue stupe. Itez de istis qui tenent
aliquã malã mulierẽ concubinã. quãdo
in sermone audiunt laudare castitatẽ vel
punicionẽ q̃ fit de luxuriosis, ꝓponunt re
cedere ab ea. ꝫ quãdo ipsa incipit flere ni
hil fit Ideo ⁊c̃. Itẽ de illo qui ꝓponit ꝑ
cere inimicis, ꝓpter bonũ suum ⁊ defuncti
Sed quando dicit̃ sibi vere dicent quia
estis effeminat⁹ vel iudeus ⁊c̃. Ecce q̃
re dicit ysaias. Et erit fortitudo vr̃a ⁊c̃.
Amore dei sim⁹ bene fortes ne simus de
stupa. Quinta est scĩa moralis que
cõsistit in practica. nõ credatis ꝙ ista gra
cia consistat in scĩa speculatiua ꝫ in practi
ca scꝫ in scire se gubernare irrep̃hensibilit̃
ad intra ⁊ ad extra. a dextris ⁊ a sinistris.
ante ⁊ retro. superi⁹ ⁊ inferius. Ecce hic
octo diuisiones ĩ quibꝫ oportet scire bene
regere ⁊ gubernare. Primo ad in
tra scꝫ in aĩa. ⁊ ibi incipit gubernacio cor
poris. quia iuxta gradũ vestꝝ in aĩa habe
tis scientiã. Verbi grã si estis p̃latus dicit
sanct⁹ Thomas. ꝙ tenemini scire etiã illa
que possunt facere difficultatẽ in sancta
scp̃tura. Curati autẽ vt sciant ministrare
sacramẽta. Clerici simplices intelligunt
ad min⁹ gramaticalit̃ qd̃ legunt. layci te
nentur scire duodecĩ ꝯclusiones siue arti
culos fidei. scꝫ Credo in deũ. Et ꝫm cõ
silium beati Ihronimi dicere q̃libet ma
ne ⁊ sero cũ ꝓtestacione quasi miles qui
facit homagiũ regi. Ergo custodi temet
ipsum ⁊ animã tuã sollicite. Deutro. iiij.
Scdo scire oportet se gubernare a
dextra scꝫ in corpore. Qui enĩ habet gra
ciam spũssancti taliter se scit gubernare ꝙ
in nullo scãdalizat ꝓximũ. nec gestu nec
in incessu nec verbo nec opere. Ideo Au
gustin⁹ in regula clericoꝝ. In incessu sta
tu habitu ⁊ in omnibꝫ motibus vestris ni
hil fiat ꝙ cuiusq̃ offendat aspectũ sed ꝙ
vestrã deceat sanctitatez. Tercio a
dextris. A dextris sunt ꝑentes ⁊ amici qui
bus taliter dandũ est de bonis ecclesiasti
cis vt si indigent nõ indigeant, vel nõ tan
tum egeant ꝫ nullatenus diuites fiant vt
dicit Augustin⁹ Quarto a sinistris
scꝫ erga inimicos de quibꝫ dicit xp̃s. dili
gite inimicos vestros. benefacite hijs qui
oderunt vos ⁊c̃. Mathei. v. Quin
to ante q̃ placitant ante iudicẽ. Ideo iu
dices debent expedire negocia dando sen
tencias. non p̃cipitando. ꝫ exquo factum
est claꝝ expedire debent sentenciaꝫ. alias
diu stabitis ante portã paradisi ⁊ non in
trabitis. immo dicet christus. discedite a
me operarij iniquitatis. Luce tredecimo.

Sexto retro scz scutiferis qui sequunt̄ retro facientes caudā oportet soluere solidatā ⁊ stipendiū ne furent̄ ne teneant meretrices ī lupanari ⁊c̄. Quicunq; tibi aliquid operat⁹ fuerit. statim mercedem eius ei restitue. ⁊ merces mercenarij tui apud te nō remaneat. Thobie. iiij.

Septimo superius. i. erga superiores scz ad deuz ⁊ ad p̄latos ecclesiasticos obedientiam. erga dn̄os tēporales fidelitatez erga parentes obsequiū ⁊ sic de alijs. Jō dicit scp̄tura. Obedite p̄positis vestris

Octauo inferi⁹ oportet scire bene regere Si estis dn̄s p̄latus vel rector cōmunitatis. auisetis vos. si estis prelatus vt curetis plus de animabus q̄ de redditibus Quia ꝓpter officiū datur beneficiū Scīa sanctoꝝ prudencia supple est. ꝓuerbioꝝ nono. Aliter autē conquerit̄ xp̄s dicēs ꝓpterea ductus est populus me⁹ captiu⁹ quia nō habuit scientiā. Ysaie. v. Sexta est pietas cordialis cum dicit replebit eū. pietas vulgariter recipit̄ ꝓ misericordia. De hoc vide sanctum thomā scd̄a scd̄e questione. x. ⁊ tercio scripto. distinctione xxxiij. ꝫ multū differunt stricte loquendo. Nota q̄nq; differencias inter pietatem ⁊ misericordiā.

Prima est respectu ꝑsone cui datur.
Secunda respectu doni.
Tercia respectu modi dandi.
Quarta respectu motiui dantis.
Quinta respectu finalis intēcionis.

Prima differencia est erga ꝑsonam cui datur scz si datis elemosinā pauperi. illud dicit̄ misericordia. Si autē facitis bonū parentib⁹ vestr̄ pauperib⁹ vel amic̄ dicit̄ pietas. Scd̄a differencia est respectu doni. scz si datis panez vel vinum vel vestem. si recolligitis peregrinū. istud est misericordia. ꝫ instruere ignorantem corrigere dulciter errantem. istud dicit̄. pietas. Tercia differencia est respectu modi dandi quādo datur elemosina. vt panis datur cani. misericordia potest dici. Itē quādo datur cū humilitate ⁊ cordis compassione tunc dicit̄ pietas.

Quarta differencia est respectu motiui quare das elemosinā quia ē homo sicut tu. tunc dicit̄ misericordia. Sed quando das elemosinā respectu dei videlicet qꝛ est homo ad ymaginē ⁊ similitudinē dei. tunc est pietas. de hoc vide sanctuz Thomam tercio scp̄to. distinctioue. xxxiij. questione. iij. articulo. ij. questione p̄ma scd̄m

Quinta differencia est respectu finis. si tu das elemosinā isto respectu ⁊ fine ne efficiaris pauper vel vt deus cōseruet tibi sanitatē ꝓsperitatē ⁊ filij tui viuant ⁊c̄. illud dicit̄ misericordia. Sed qn̄ tu das elemosinā isto respectu vt quādo tu petas elemosinā ad portā paradisi de⁹ det tibi elemosinā. illud dicit̄ pietas Misericordia autē licet sit magna virtus tamen nō computat̄ inter septē dona spiritussancti sicut pietas. de hac virtute scripsit apostolus ad thimotheū dicens Exerce teipsum ad pietatē. nā corporalis exercitacio ad modicū vtilis est pietas aūt ad omnia valet. p̄ma Thimoth. iiij. Cōtra istos q̄ non habēt pietatē dicit dauid scd̄m mlt̄itudinē impietatū eoꝝ expelle illos quia irritauerūt te dn̄e. p̄s.

Septimū donū siue grā spūssancti est timor filialis quādo hō abstinet a peccat̄ ne offendat deū. etiā si sciret ꝙ deus non puniret eū bon⁹ xp̄ian⁹ in omnib⁹ dictis ⁊ factis suis. timet ne deū offendat in aliquo In p̄ncipio diei orat deū vt ipsum p̄seruet a peccat̄. Idē in nocte. Idē si debet ambulare ꝑ viā. ⁊ sic de alijs Auctoritas. Timor dn̄i expellit peccatū. nā qui sine timore ē nō poterit iustificari Ecc̄i. i. Nota ꝙ ysaias ꝓpheta loquēs de donis spūssc̄i. de sex donis d̄t. Req̄escet sup eū scz viꝝ iustū. vsq; spūs scīe et veritatis de dono autē timoris dn̄i specialit̄ d̄r replebit Quia alia sex dona v̄tutes seu grē

spūssancti. habent spūalia subiecta vel obiecta vel speciales modos agendi. Sed timor dñi replet oēs potencias aīe. ⁊ sensus corporis. Ideo dicit scp̄tura. Qui timet deū nihil negligit. scz de hijs que tenetur facere. Ecc̄i. vij. ꝫ dicit alibi. quia non profertur contra malos sentencia. Absqꝫ timore vllo. filij hominū ꝑpetrāt mala. Ecclesiastes. viij.

Feria tercia post penthecostes Sermo

Ego veni vt vitam habeant. ⁊ habundantius habeant. Verbū istud habet originaliter Johānis. x. recitatiue in euuāgelio hodierno. Solēpnis aduent⁹ spūssc̄i sup apostolos ⁊ discipulos xp̄i. cōmuniter durat ꝑ tres dies. Rō quia spūssanctus in suo aduentu dedit tria.

Primo p̄sentiā personalem
Scd̄o grām p̄ncipalem
Tercio affluentiā finalem

Dico p̄mo spūssanct⁹ in suo aduentu dedit apl̄is ⁊ discipulis suā p̄sentiā personalem. nō solū autē dedit eis suas grās. ꝫ seipsū ꝑsonalit̄ etiā in q̄libet grā gratū faciente datur spūssc̄us ꝑsonalit̄. quidā autē dixerunt ꝙ solū dat̄ effect⁹ spūssc̄i. ꝫ hoc iprobatū est in p̄mo sñiaꝝ. nō solū enī datur effect⁹ ꝫ etiā ipse spūssanctus. Et ita ꝓmisit xp̄s apl̄is dicēs. Ego rogabo patrē ⁊ aliū paraclitū dabit vobis vt maneat vobiscuꝫ ineternū. Joh. xiiij. Nota aliū paraclitū dabit vobis. i. aliuꝫ consolatorē. Sed est h̄ magna difficultas. quia p̄r filius ⁊ spūssc̄us nō sunt nisi vn⁹ consolator sicut nec sunt nisi vn⁹ de⁹. quō ḡ d̄t aliū paraclitū Solucio sic intelligitur. alium ꝑaditum. i. aliū spm̄scm̄ dabit vbis consolatorē. Ita ꝙ ista alietas non referat̄ ad ꝑaditum. ꝫ ad spm̄sanctū q̄ est alius a p̄re ⁊ filio ꝑsonalit̄. Sequitur vt maneat vobiscū ineternū. Ex isto textu habet̄ ꝙ sancti apl̄i post festum penthecostes nō peccauerunt mortalit̄. Ecce donacio excellens de sua p̄ncia personali. Et de hoc fit festū ⁊ solēnitas in die penthecostes scz ante heri. Quia sicut in natiuitate fuit nobis dat⁹ filius in redēptionem siue redemptorē. Sic in die penthecostes fuit nobis datus spūssc̄us in cōsolatorē. Quantū ad scd̄m spūssc̄us in suo aduentu dedit apl̄is ⁊ discipul̄ graciam p̄ncipalez. quā theologi vocāt graciam gratū facientē. Et licet apl̄i ⁊ discipuli xp̄i habuerunt iā istā grām. tamē in die penthecostes receperunt eā in maiori habundancia. Ideo apostol⁹. Unicuiqꝫ nostꝝ data est grā ꝟm mensurā donacionis xp̄i. Ad ephes. iiij. Nota ꝟm mēsurā scz illā de qua xp̄s. Mensurā bonā ⁊ cōfertam ⁊ coagitatā ⁊ sup effluentem dabunt scz tres persone trinitatis in sinū vestrum. Luce. vi. De ista donacōne grē solennitas die hesterno fuit ꝑacta. De tercio dico. ꝙ spūssanct⁹ in suo aduentu dat affluentiā finalem que est habere habundant̄ ⁊ multiplicit̄ vitā. Et de hoc d̄t ipsemet in themate. Ego veni vt vitam habeant supple homīes ⁊ habundanti⁹ habeant. patet thema de ista affluētia finali fit festū hodiernū. Et īueni in sacra scp̄tura q̄tuor vitas q̄s habem⁹ a spūsancto.

Prima est vita corporalis quā debem⁹ digne gubernare.
Scd̄a est vita spiritualis quā debemus stricte ⁊ sollicite conseruare.
Tercia est vita celestialis quā debemus alte ⁊ deuote desiderare.
Quarta est vita eternalis quā debemus certe ⁊ secure expectare.

Et quia spūssanct⁹ dat istas q̄tuor vitas ideo dicit ipse ego veni vt vitā habeant. scz corporalē. Et habundāci⁹ habeāt scz spūalem celestē ⁊ eternā. Dico p̄mo ꝙ p̄ma vita est corporalis q̄ est ꝑ vnionem aīe ⁊ corporis. q̄ꝫdiu enī aīa est vni-